

BEELDENDE KUNST Greet Boekholt exposeert voor het eerst haar complete levenswerk in Weert

Het paradijs in 1124 collages

Ze heeft altijd iets gehad met planten, kunstenares Greet Boekholt (80) uit Weert. In de afgelopen elf jaar heeft ze alle planten - van brandnetel tot boerenkool - die vroeger in haar tuin in Ospel stonden, verwerkt in kleurige collages. Het werden er 1124. En binnenkort worden ze allemaal tegelijk geëxposeerd. Voor het eerst.

door **Guus Urlings**

Mag het haar levenswerk heten? Kunstenares Greet Boekholt (80) uit Weert heeft in haar lange carrière veel meer gemaakt. Naaldkunst vooral, onder meer in de vorm van wandkleden. Maar de *Hortus Conclusus* (de Gesloten Tuin, het paradijs) neemt in haar oeuvre toch een heel bijzondere plaats in. Alleen al vanwege de omvang van het werk: 1124 collages in totaal. Collages waarin de hoofdrol is weggelegd voor de planten die vroeger in haar tuin in Ospel stonden. Even naar het prille begin. Naar het Brabantse Rijkevoort. „Daar was ik als kind al vaak op pad met een oud-onderwijzeres. Plantjes zoeken, plantjes tekenen, plantjes drogen, herbariums aanleggen...” De kiem van wat veel later de *Hortus Conclusus* zou worden. „Na heel wat omzwervingen kwam ik begin jaren '70 met mijn man - wiskundeleraar - in Ospel terecht. We zagen daar een oud boerderijtje, heel bouwvallig, maar wel met een flink stuk grond erbij. En een notenboom. Toen ik die notenboom zag, wist ik: hier wil ik wonen.” De grond bij de boerderij toverde ze samen met haar man in de loop der jaren om tot een paradijselijke tuin met een gigantische verzameling planten. „Zaaien, potten, altijd bezig, altijd nieuwe dingen proberen. Mijn liefde voor planten groeide en groeide.” Op 1 januari 2002 startte ze met een nieuw project: het fotografe-

Greet Boekholt inspecteert een deel van haar omvangrijke werk 'Hortus Conclusus'. Foto's beneden: drie van de 1124 collages.

foto's Jeroen Kuit

ren van alle planten in de tuin. Geen geringe klus. „Ik fotografeerde alles wat er groeide en bloeide. Van onkruid en gras tot tuinplanten en boerenkool, zeg maar. Allemaal gingen ze op de foto, en van allemaal bewaarde ik een paar gedroogde blaadjes. Op 21 december was de laatste aan de beurt: de winterakoniet die ik ook helemaal in het begin van het jaar had gefotografeerd. De cirkel was rond. En toen stierf mijn man.” Het huis en de tuin in Ospel vervulde ze daarna al snel voor een woning in Weert. „Ik kon niet in Ospel blijven. Dat kon ik fysiek en geestelijk niet aan.” Daar zat ze dan, in Weert. Met haar plantenfoto's. Een dagboek in beeld van de tuin, het paradijs dat ze achter had gelaten. „Foto's van ruim 1100 verschillende planten. Daar wilde ik iets mee doen. Daar moest ik iets mee doen. Als eerbetoon aan mijn man, aan de schepping, aan het leven, aan ons leven.” Maar ook omdat ze nou een-

maal is wie ze is en wát ze is. Een kunstenares. „Zonder opleiding. Autodidact. Bewust. Ik heb nooit een artistieke opleiding willen volgen, omdat ik wilde dat alles wat ik maakte ook echt helemaal van mij zou zijn. Mijn ideeën, mijn kijk op de dingen, mijn manier van werken.” Het werden collages. Foto's afgedrukt op geverfde stof, borduurwerk, gedroogde blaadjes - „Fascinerend. Elk blaadje heeft weer andere karteltjes.” - en afbeeldingen uit oude plantenboeken, teksten en gedichten uit de enorme documentatie die ze in de loop der jaren voor elke afzonderlijke plant had aangelegd. Al dat materiaal

Herinneringen... In al die collages zit ook een deel van mijn, van ons leven.

Greet Boekholt

werd samengevoegd tot één kunstwerk. „Bovendien: elke plant heeft haar eigen verhaal, haar symboliek, haar botanische, kunsthistorische, literaire en religieuze context. Ook dat heb ik in al die collage's terug laten komen. En ik associeer volop. Bij een kruipende boterbloem een tekeningetje van een kruipend mens. Maar ook heel persoonlijke dingen. Bij het Karpatenklokje bijvoorbeeld een foto van de Karpaten, gemaakt tijdens een reis die mijn man en ik maakten naar Roemenië. We reisden veel. En dan stond ik om de zoveel meter stil om naar een plantje te kijken... Ach ja. Herinneringen. In al die collages zit ook een deel van mijn, van ons leven.” Elf jaar heeft ze aan haar collages gewerkt. Het zijn er dus uiteindelijk 1124 geworden. De laatste is ze nog aan het prepareren in de aanloop naar de grote expositie die binnenkort in Weert op het programma staat. De rest staat in een hele batterij kratten en dozen, net-

jes verpakt en gerangschikt, te wachten op wat komen gaat. „Ik heb al vaker geëxposeerd. Maar telkens een klein deel van de collectie. Mijn grote wens was nog eens een tentoonstelling te maken van alle werken, van de complete *Hortus Conclusus*. Die wens gaat nu in vervulling. Eenmalig. En daarmee is dit project voor mijn gevoel eindelijk klaar.” Het zal er indrukwekkend uitzien, denkt ze. Meer dan 1100 collages, meer dan 1100 gedetailleerde beeldverhalen in één ruimte bij elkaar. Hoe kijk je naar zoiets, hoe verwerk je alle indrukken die uit zo'n enorme collectie op je af komen? „Niet in één keer. Maar iedereen mag gerust een paar keer terugkomen...”

De *Hortus Conclusus* van Greet Boekholt is te zien in de Boostenzaal aan de IJzerenmanweg 5 in Weert, op 21 april van 11.00 tot 17.00 uur, en in de weekenden 26/27 april, 3/4 en 10/11 mei van 12.00 tot 16.30 uur.

